

„Balandinės“ medžiotojai mini rimtą sukaktį

„Balandinės“ medžiotojų būreliui sukako pusė šimto metų. Vienas seniausių būrelių yra ir vienas didžiausių – jame susibūrę penkiasdešimt medžiotojų.

Sukakties proga „Balandinės“ medžiotojai atvėrė netoli Žindaičių esančios savo būstinės vartus ir pristatė veiklą, pakvietė pažinti jų atkuriamas ir puoselėjamas tradicijas.

„Balandinės“ būrelis įkurtas 1967-aisiais. Vienas jo „tėvų“ ir pirmasis bei ilgametis vadovas – Vytautas Kutkevičius. Nuo to laiko pasikeitė šeši būrelio va-

dovai. Šiomet išrinktas Ramūnas Alminas.

Džiaugiasi gausiu būriu

Naujasis „Balandinės“ vadovas tikina, kad didelis medžiotojų skaičius šiais laikais – privalumas. Nors nuomonių ir diskusijų sprendžiant reikalus tenka išklausyti daugiau nei kitur, daug ką išspręsti paprasčiau.

„Pusšimtis žmonių gali kartu gerai įvykdyti dabar iškeltus griežtus reikalavimus dėl kiaulių maro, jei mes papultume į buferinę zoną“, – sakė R. Alminas.

Vadovas daugiausia kalba ne apie medžioklės malonumus, bet apie pareigas. Viena pagrindinių – lėtinti, o jei pavyks, visai sustabdyti afrikinio kiaulių maro plitimą.

„Kiaulių maras visai čia pat, Kauno rajone, greta Seredžiaus, turėjome žūtbūt kažką daryti. Dėl to ir investavome į savo būstinę, kuri atitiktų veterinarinius reikalavimus“, – sakė būrelio vadovas.

Nukelta į 5 psl.

„Balandinės“ medžiotojų būrelio nariai stengiasi atkurti ir puoselėti medžioklės tradicijas, kurių dalis – šimtmečius skaičiuojantys muzikos kūriniai.
L. Pilecko nuotr.

RIGVEDA
MOKYMO CENTRAS

VIENAS DIDŽIAUSIŲ MOKYMO CENTRŲ LIETUVOJE

Ruošiamieji TR1; TR2; SZ; SM kategorijų, **KRAUTUVŲ** vairuotojų ir **KROVIMO KRANŲ (HIDROMANIPULIATORIŲ) OPERATORIUS**.

Pažymėjimai galioja visose Europos šalyse!

Registracija darbo dienomis
Dariaus ir Girėno g. 68-9, Jurbarkas
tel. 8 657 75 235,
el. paštu jurbarkas@rigveda.lt.

NAUJA

**METALO LAUŽO
SUPERKŲVĖ**

REGMECA Tel.(8 682)16 444

**GERA KAINA SUPERKAME
JUODŲJŲ IR SPALVOTŲJŲ METALŲ LAUŽĄ**

Pramonės g. 5, Jurbarkas (prie "Regitros"), tel.(8 682)16 444

„Balandinės“ medžiotojai mini rimtą sukaktį

Atkelta iš 1 psl.

„Dabar turime aptvertą teritoriją, į kurią nepatenka pašaliniai gyvūnai ar žmonės. Įrengėme specialią lupyklą, kurioje galima laikyti mėsą, kol bus atlikti reikalingi tyrimai. Taip pat atsirado kitos patalpos – poilsui, pasibuvimui, mokymams“, – pasakojo vyras.

Laimikiui gabenti iki būstinės medžiotojai naudoja specialias vones, taip užtikrinama, kad pakeliui ant žemės nenulašėtų nė lašas kraujo ar dar ko nors, kas galėtų platinti ligą.

„Tikrai investavome daug. Lai-
komės visų taisyklių, jų laikosi ir
mūsų svečiai, kurie atvažiuoja į
medžiokles. Prireikus net mašinas
dezinfekuojame, turime visas tam
būtinąs priemones. Todėl nerimą
kelia ne medžiotojai, o grybautojai,
išskylautojai, kurių turbūt retas pa-
galvoja apie maro grėsmę“, – tikino
R. Alminas.

Medžiotojas pripažįsta, kad
šernų populiacija sparčiai mažėja.
Tai nulėmė Maisto ir veterinarijos
tarnybos bei Aplinkos ministerijos
reikalavimai. Prasidėjus kiaulių
maro protrūkiui buvo nurodyta
sumedžioti kuo daugiau šernų,
užkertant kelią ligos plitimui. „Ba-
landinės“ medžiotojai įsitikinę, kad
užduotį įvykdė.

„Per metus sumedžiodavome
apie pusantro šimto šernų, o per-
nai – tik 70. Šiomet kažin ar ir 40
bebus. Tie, kurie pasirodo mūsų
plotuose – ateinantys, o ne vietni-
niai“, – sakė R. Alminas.

prie medžioklės vietų ir tuomet
nukenčia pasėliai.

Puoselėja tradicijas

„Balandinės“ būrelis – vienas
tų, kuris stengiasi atkurti, kurti ir
puoselėti medžioklės tradicijas.
Pasak R. Almino, sovietmetis
daug ką sujaukė, sumaišė, todėl
į šimtametę ir nepertraukiamą
medžioklės istoriją skaičiuojančius
vakariečius lietuviams kol kas lieka
žvelgti su pavydu.

„Senąsias mūsų tradicijas su-
painiojo sovietinės. Tačiau mes
stengiamės atkurti tai, kas tikra,
svarbu. Tarp medžiotojų yra muzi-
kantų, todėl kiekviena medžioklė
prasideda ir baigiasi ragų pūtimu.
Visada pagerbiame ir sumedžiotus
žvėris“, – sakė R. Alminas.

Tradicijų medžiotojai laikėsi
ir per šventės atidarymą – buvo
pakelta būrelio vėliava, gaudė
ragas, skambėjo medžioklių choro
dainos.

Dar viena būrelio tradicija – šau-
dymo varžybos. Šventės dalyviai
taip pat ranką miklino laidydami
strėles iš lanko ir šaudydami oriniu
šautuvu. „Balandinės“ medžiotojai
į šaudymo varžybas žvelgia rimtai –
dalyvauja įvairiose ir dažnai laimi
prizines vietas.

„Žinoma, šaudyti – malonumas.
Tačiau varžybų tikslas yra kitas
– treniruotės, treniruotės ir dar
kartą treniruotės. Viskas tam, kad
galėtum pataikyti ir nesužeistum
žvėries, kad šis nesikankintų. Tai-

Per penkiasdešimtmečio šventę būrelio vadovas Ramūnas Alminas (dešinėje) ilgamečiam medžiotojui Tomui Sabaliauskui įteikė garbės nario titulą patvirtinantį raštą.

L. Pilecko nuotr.

klumas medžiotojui – labai svar-
bu“, – tikino R. Alminas.

Būtent dėl to būrelio nariai
medžioja graižtvinais, o ne lygia-
vamzdžiais šautuvais. Šie ginklai

patyrusių medžioklių rankose ga-
rantuoja galingą ir taiklų šūvį.

Pasak vadovo, tradicija jau tapo
ir kai kurių būrelio narių pomėgis
auginti šunis. Ilgametis medžioto-

jas Feliksas Sandonavičius augina
ir dresuoja pėdsekius. Šie šunys
padaeda greitai surasti sužeistus
žvėris.

Dar vienas šunų specialistas –
Kęstutis Kaučikas. Vyrui patinka
medžioti paukščius, todėl jo šunys
išdresuoti būtent tokiais medžio-
klei.

„Būna tikrai įdomu, kai me-
džiotojai su šunimis eina medžio-
ti paukščių. Jei tik šuo pajunta
sparnuotį, jis sustingsta, tuomet
medžiotojas žino – reikia pasiruošti
šūviui“, – medžioklės ypatumais
dalijosi R. Alminas.

Per šventę įtvirtinta ir dar viena
tradicija – į garbės narius priimtas
vienas ilgiausiai „Balandinės“
būrelio gretose medžiojančių vyrų
– Tomas Sabaliauskas. Jam iškil-
mingai įteiktas šis statusą įrodantis
pažymėjimas.

Pirmuoju „Balandinės“ būrelio
garbės nariu tapo Aloyzas Klas-
čius.

Prisimena pradžią

Vienas pirmųjų „Balandinės“
narių T. Sabaliauskas puikiai pri-
simena, kaip kūrėsi būrelis. Prie
„Balandinės“ medžioklių vyras
prisijungė 1969-aisiais ir šautuvo
iš rankų nepaleidžia iki šiol.

„Ta pradžia buvo tokia neaiški.
Nei medžioklės lapų, nei griežtos
kontrolės tuomet nebuvo. Tiesiog
susirinkdavo vyrai, šaudavo į žvėris
ir viskas. Didžiausias skirtumas tur-
būt tai, kad dabar miškuose žvėrys
kitokie“, – sakė T. Sabaliauskas.

Rūpi rūšys

Nykstant šernams medžiotojai galvoja, kaip miškuose palaikyti biologinę įvairovę ir reguliuoti gyvūnų skaičių. Prieš keletą metų „Balandinės“ būrelis savo medžioklės plotuose paleido dešimt danielių. Tuomet vyrai sulaukė nemažai skeptikų komentarų, kad aptvaruose užauginti gyvūnai nesugebės prisitaikyti gamtoje.

Tačiau dvejonės nepasiteisino. Šiandien „Balandinės“ plotuose laksto dvigubai daugiau danielių. Jie sėkmingai prisitaikė, o laukinėje gamtoje gimę gyvūnai tapo atsargūs – slapstosi, vengia žmonių.

„Per mūsų penkiasdešimtmečio šventę apie tai ir kalbėjome su aplinkinių būrelių vadovais, nes daugiau niekas to nedaro. Artimiausia vieta, kur veisiami gyvūnai – jau Raseinių rajone. Manome, kad šioje srityje reikėtų pasistengti ir praturtinti gamtą“, – sakė R. Alminas.

Bėda – suarti keliai

Į būrelio jubiliejinę šventę pasibūti ir pasikalbėti apie reikalus medžiotojai pakvietė ne tik kolegas, bet ir aplinkinius ūkininkus. Tarp jų ir medžiotojų dažnai kyla nesusipratimų, todėl rūpėjo kartu aptarti problemas.

„Šiandien žemės savininkai turi teisę kartu su mumis medžioti, ir mes juos kviečiame. Juolab kad ūkininkai, būna, pyksta ant medžiotojų – tai dėl ištryptų pasėlių, tai dar dėl ko nors. Trumpai tariant, pakvietėme į svečius norėdami pagerinti santykius“, – sakė R. Alminas.

Tačiau medžiotojai ir patys turi prašymą ūkininkams – nenaikinti servitutinių kelių laukų pakraščiuose. Suarus ar apleidus tokius kelius medžiotojai neprivažiuoja

„Balandinės“ būrelis yra vienas didžiausių ir ilgiausiai gyvuojančių medžiotojų sambūrių rajone.

kitokie“, – sakė T. Sabaliauskas. Pasak medžiotojo, seniau rajono miškuose daugiau buvo šernų, kurie misdavo kolūkių laukuose augančiais pasėliais. „Žinot, kokia tvarka sovietmečiu buvo. Tų pasėlių ir nenupjautų likdavo, todėl šernams buvo puiki pašarinė bazė, turėdavo maisto sočiai“, – prisiminė pašnekovas.

Dabar daugiau kanopinių gyvūnų. Kur kas dažniau pasiseka pamatyti stirnų, elnių ir briedžių. Seniau sumedžioti juos būdavo kur kas kebliau nei dabar.

„Tuomet turėjome tik lygiavamzdžius šautuvus, todėl į žvėrį šaudavome iš pusšimčio metrų, ne daugiau. Dabar ginklai kitokie, medžioti gali ir iš tris kartus didesnio atstumo. Sovietmečiu, kai prasidėdavo elnių ir briedžių medžioklės sezonas, vietinė Medžiotojų ir žvejų draugija laikinai gaudavo vieną graižtvinį šautuvą. Tačiau juo naudodavosi šulai, paprasti medžiotojai juo nešaudė. Dėl to ir elnių ar briedžių nelabai sumedžiodavome“, – pasakojo T. Sabaliauskas.

Medžiotojas prisimena ir keletą šypsena keliančių istorijų. Bene įsimintiniausia, kai sumedžioti briedžiui prireikė net keleto šūvių.

„Išbėgo žvėris į kvartalinę. Šovė į jį – tas tik įsispyrė ir negriūva. Taip ir šaudė, kol galiausiai paguldė. Sunku pasakyti, kaip jis tokią poziciją buvo užėmęs, kad atsilaikė“, – stebėjosi T. Sabaliauskas.

Paklaustas, kokia svarbiausia savybė medžiotojui, T. Sabaliauskas neabejoja – kantrybė. Be šio charakterio bruožo prisivilioti žvėrį per šūvio atstumą – itin sunku. „Balandinės“ būrelio garbės nario patirtis neleidžia suabejoti, kad kantrybės miške reikia visada: ir tikintis laimikio, ir juo labiau rūpinantis žvėrimis ir žaliuoju jų namu – mišku.

Lukas PILECKAS